

PRATS I CAMPS

D'esquerra a dreta, Josep Moreno, Marta Trenzano, Juan Soto i Francesc Signes, amb les cares dels candidats que respectivament avalen.

PSPV-PSOE, les cartes sobre la taula

Josep Moreno, Francesc Signes i Juan Soto, diputats a les Corts valencianes, i Marta Trenzano, portaveu a Algemesí, seuen en una mateixa taula per a parlar del 12è congrés del PSPV-PSOE, que tindrà lloc a Alacant del 30 de març a l'1 d'abril. Donen suport als quatre precandidats a la secretaria general: respectivament, Jorge Alarte, Joaquim Puig, Manuel Mata i Francesc Romeu. La setmana entrant, EL TEMPS entrevistarà els aspirants a liderar el partit.

Dels tres anys i mig de gestió de Jorge Alarte, quina cosa positiva i quina de negativa destaquen?

—JOSEP MORENO: Ha resultat el partit en qüestions com els transvasaments, amb què el PP ens marcava l'agenda: la defensa del Tajo-Segura n'és la mostra més evident. Amb la lluita contra la corrupció també els l'hem marcada, i fins i tot en matèria econòmica: ara fa dos anys vam presentar un programa de

sanejament i reforma de l'economia valenciana, algunes mesures del qual el govern de Fabra ha anunciat que aplicarà. Al vessant negatiu, no hem guanyat les eleccions ni hi hem avançat posicions, cosa que ens ha de fer reflexionar. En tot cas, la conjuntura era molt concreta, amb un govern d'Espanya del PSOE enmig d'una crisi mundial.

—FRANCESC SIGNES: D'una banda, hem fet veure el país virtual del PP, en què tot

era banal i efímer; al primer bufit de la crisi, tot plegat es va reventar. Hem fet una oposició radical que també ha atacat la corrupció i l'autoestima excoent del PP. D'una altra, però, no hem restablert les aliances amb la societat, com ho demostra el resultat electoral.

—JUAN SOTO: La capacitat de treball és un actiu del secretari general, igual com la seua nitidesa en el combat contra la corrupció. Alhora, però, ha demos-

trat incapacitat per a connectar amb els ciutadans, que no ens han percebut com la força aglutinadora de l'esquerra i el canvi polític, malgrat la descomposició política i democràtica del PP.

—MARTA TRENZANO: Em costa de trobar-hi res de positiu, però en destacaria la lluita contra la corrupció, que també m'ha semblat la gran errada: la corrupció del PP ha monopolitzat el nostre discurs, i hem oblidat les propostes programàtiques que la gent d'esquerra esperava de nosaltres. El PP ha consolidat la majoria absolutíssima i hem perdut vots on n'havíem d'haver aconseguits: a l'esquerra i el nacionalisme. La societat valenciana és intel·ligent i ens demanava alguna cosa més.

—Per què considereu que el candidat a qui doneu suport és el millor?

—J. MORENO: De propostes programàtiques, Marta, Jorge n'ha elaborades a cabassos. La primera, una per a la creació d'ocupació juvenil, i la més important, el pla de sanejament que deia abans i que coneixen els diputats...

—M. TRENZANO: ...els diputats, potser sí, però els ciutadans no.

—J. MORENO: És que el País Valencià no és normal políticament, institucionalment ni mediàticament. No importa quantes coses digues, sinó aquelles que apareixen a un mapa mediàtic que és el que és, començant per la televisió pública. Ni Jorge ni cap altre no hi reeixirà si no posa fi a la corrupció i al clientelisme del PP. Canviar el secretari general, i punt, no és cap solució. Cal trobar nous camins i innovar-hi, sí, però ara que ha estat pocs mesos com a síndic portaveu i només tres anys fent tasca orgànica, que no continuara ens lligaria de mans i peus davant un PP que travessa el pitjor moment a la història recent del País Valencià.

—F. SIGNES: Tots quatre són grans candidats. Guanye qui guanye, n'estaré ben content. De fet, l'objectiu no és guanyar el congrés, sinó les eleccions, i Ximo és qui millor pot construir una alternativa valenciana reconeixible: ens hem centrat en els demèrits del PP sense construir-hi cap alternativa. Potser Jorge necessita més temps i qualsevol dels altres candidats també ho faria, però Ximo —amb una visió clara del que passa al País Valencià, a Espanya, a Europa i al món— és qui millor garanteix una via valenciana a l'eixida de la crisi, qui més

bé pot refer aquest país del bluf que ha esdevingut.

—J. SOTO: Esperança Socialista, el projecte que lidera Manolo Mata, és nitidament d'esquerres i no fa concessions a l'ambigüitat política: ja n'hi ha prou d'imitar determinades polítiques suposadament centristes! És un projecte radicalment laic i alternatiu, guanyador des de l'endemà del congrés, amb un candidat que no allargarà la interinitat i l'amargor que patim, que vol aspirar a presidir la Generalitat i que connecta amb la ciutadania: seria un valor afegit a la marca-partit i lideraria un canvi d'esquerres clar. Ens cal aquest revulsiu.

—M. TRENZANO: Des del 2008, que estic en el projecte de Francesc Romeu, i a tots els actes on vaig el discurs intern sempre es complementa amb referències a Camps i a Fabra. Estem ancorats en receptes del passat, hem d'obrir-nos a la societat i fer un partit realment democràtic i participatiu. Tothom ens ha de veure com l'eina que millorarà la seua vida i que transformarà la societat valenciana. Proposem d'escollir el secretari general amb la màxima d'un militant, un vot, llistes obertes i primàries a la francesa. I Francesc, si els companys li fan confiança, té la voluntat ferma de presidir la Generalitat. Disposa de 24 hores al dia per a fer oposició a Fabra. Uns altres, en canvi, acumulen molts càrrecs: el company Ximo, per exemple, és alcalde de Morella i diputat a Madrid. De tots quatre, Francesc Romeu és l'únic que no ha trepitjat encara les Corts valencianes, i mereix aquesta oportunitat.

—F. SIGNES: Ha estat al parlament espanyol.

—M. TRENZANO: Sí, però no a les Corts.

—J. SOTO: Manolo Mata, tot i la seua llarga i acreditada experiència, és l'únic dels quatre que aspira per primera vegada a la secretaria general. Algun candidat ací representat va votar contra l'elecció directa del secretari general federal a través de la militància, i algun altre es va absentar...

—M. TRENZANO: ...hem penjat un vídeo a internet que demostra que els companys que representàvem Francesc Romeu vam votar-hi afirmativament.

—J. SOTO: Voleu dir que Francesc Romeu hi era? Si és tan important obrir la democràcia als militants, no té cap sentit que en aquell precís moment del congrés

només hi hagueren uns pocs delegats valencians, alguns des quals van votar-hi en contra. Els delegats d'Esperança Socialista, que hi érem tots, sí que vam votar a favor d'un militant, un vot.

—J. MORENO: Amb tot, ens hem de sentir orgullosos del partit que tenim: anem per davant de tothom, quant a democràcia interna, i en ocasions en paguem un preu caríssim: el PP ens va presentar un candidat a primàries! El senyor Antoni Asunción dinava amb Rafael Blasco [portaveu del PP a les Corts] el dia que detenien la cúpula de la seua conselleria i sembla acreditat que hi havia relació entre la seua presència a les primàries i la condonació d'un deute. Mireu, al 12è congrés, ens hi jugem molt: tenim davant la gran oportunitat de llevar-nos del damunt aquesta gent! Obtenir l'escriptura de Blanqueries [seu del PSPV] en canvi d'afeblir el partit seria un pèssim negoci.

—M. TRENZANO: Mireu, jo encara vaig a la universitat, i allà tothom coneix Mònica Oltra i [l'actor] Xavi Castillo... Fa l'efecte que Xavi Castillo fa més oposició al PP que no nosaltres! En canvi, Jorge Alarte no el coneix ningú.

—J. MORENO: I us penseu que això és culpa de Jorge Alarte?

—M. TRENZANO: Escolteu, jo m'he presentat a les eleccions del meu poble i he trepitjat cada carrer. He visitat cada associació d'Algemesí, he vist muntar cada falla... Volia ser-ne l'alcalde! Alarte, si vol presidir la Generalitat, s'ha de fer conèixer. No s'hi val a dir que la culpa és de Canal 9.

—F. SIGNES: Fa anys que el PSPV és políticament invisible, ens urgeix canviar les coses des d'una perspectiva valenciana en aquest món globalitzat i quan l'estat espanyol fins i tot qüestiona l'estat de les autonomies. Per això no m'han agradat les paraules de Marta: si Ximo resulta escollit, es dedicarà en cos i ànima al partit i a guanyar les eleccions.

—J. SOTO: A mi em preocupen coses que passen abans del congrés: recollir una mena de preavals és una irregularitat que pot condicionar i hipotecar el procés posterior.

—M. TRENZANO: Hi estic d'acord.

—F. SIGNES: El vot és secret i tant es val qui haja avalat o preavalat cadascú.

—J. SOTO: Sí, però les regles del joc han de ser les mateixes per a tothom. Inventar-se un tràmit previ de preavals

PRATS I CAMPS

Francesc Signes: “Fa temps que no som part activa del PSOE, sinó pures comparses”

busca fidelitzar-ne l'aval, que és una voluntat libèrrima que cada delegat ha d'expressar el primer dia del congrés. Volen fer veure que hi ha uns favorits, i no ha de ser necessàriament així: quatre setmanes abans del congrés federal del 2000, Zapatero no figurava a cap travesa. Hi ha processos imprevisibles i hem de garantir que, l'endemà del congrés, cap delegat no es penedisca de la decisió presa. Ens cal un govern decent que pose fi a aquest règim ofegador i que genere més igualtat, solidaritat i llibertat al País Valencià. Quin és el millor candidat per a liderar l'alternativa? Aquesta és la pregunta que hem de situar al centre del debat. El lideratge més solvent i el més bon candidat és Manolo Mata.

—J. MORENO: D'errades, Jorge Alarte n'ha comeses. Ara bé, què ha fet ell que no hauríeu fet? Quina denúncia no hauríeu presentat? Quina querella? Quina mesura econòmica? No trobeu que s'ha fet el millor que es podia fer? És sensat que plantegeu que Jorge Alarte no és la persona més adequada, però coincidim que ha treballat molt i que la seua voluntat no ha estat defugir els mitjans

Josep Moreno: “Em sent molt orgullós de cada euro que deu aquest partit”

de comunicació. No té la culpa que no l'hagen cridat de Canal 9 i de Ràdio 9, com han fet amb Ximo Puig, Francesc Romeu o Manolo Mata, que hi assisteix a una tertúlia amb regularitat. Des que és secretari general, a Jorge Alarte Canal 9 tan sols l'ha entrevistat dues vegades, cap ni una els darrers mesos. És l'hora de posar fi al dia de la marmota del socialisme valencià: tres anys i mig després, repetim l'11è cogrés.

—Amb les parelles canviades...

—J. MORENO: Això ja es veurà. El dia de la marmota es remunta al congrés de la Politècnica, el del 1997, quan Francesc [Signes] i jo fèiem costat a Joan Romero, i com a actors ja hi havia Ximo Puig i Vicent Sarrià, que donaven suport al malaurat Antonio Romero. Els actors són sempre els mateixos!

—M. TRENZANO: Per això és clau que la integració no arribe poc abans de les eleccions, quan es facen les llistes, sinó abans no es tanque el congrés: a la nova executiva, hi han de ser representades les sensibilitats que hi han concorregut. I cal respectar les resolucions congressuals: el 2008, van aprovar-se les defensades per

Ximo Puig i Francesc Romeu, i Alarte no se les creia.

—F. SIGNES: Aquest debat que fem ara és impossible al PP. I si n'hi haguera, seria amb ganivets sota la taula. Ara bé, hauríem d'aconseguir que el secretari general i l'executiva foren escollits pel 90% dels vots dels delegats. Dit això, i acceptant —com deia Juan— que hem deixat de banda els valors laics i de republicanisme civil que haurien de caracteritzar-nos, vull remarcar el valencianisme que encarna Ximo Puig. Hi hem renunciat, els últims anys.

—J. SOTO: Hi estic d'acord.

—M. TRENZANO: Aquest és un deute històric que tenim.

—F. SIGNES: En unes altres èpoques del partit, el valencianisme hi ha estat molt present. Això s'ha diluït bastant i algun candidat podria recuperar-ho més que no algun altre.

—J. SOTO: Vull reivindicar que, dins d'Esperança Socialista, hi ha components nacionalistes en alguns casos bastant accentuats.

—F. SIGNES: És cert.

—J. MORENO: Sóc de Riola i vaig estudiar a l'institut Joan Fuster de Sueca. Com a anticlerical i defensor de la llengua, és difícil guanyar-me.

—El cas és que el PSPV perd vots per la dreta —PP—, per l'esquerra —EUPV—, pel valencianisme —Compromís— i per l'espanyolisme —UPyD—, i Mònica Oltra sembla la cap de l'oposició. Com es pot seduir tanta deserció diversa i passar del 28% al 40% dels vots?

—F. SIGNES: És tan senzill com complicat: hem d'escoltar què demana la gent. Sempre ho diem i sempre fracassem. Funcionem com al segle passat, hem d'adaptar-nos al present, tenint en compte que la gent cada volta pensa més en si mateixa i menys en la col·lectivitat.

—M. TRENZANO: Com a partit, hem traït la nostra essència, no hem pagat el deute històric amb la identitat cultural i territorial d'aquest país. En eixir de l'11è congrés, les primeres propostes de la nova direcció apuntaven un tomb al centre, el canvi de la P a les sigles... Que no era el que havien decidit els delegats. A ulls dels ciutadans, no som blancs ni negres ni grisos. No som de centre ni de dreta, perquè aquests voten el PP, ni d'esquerres ni nacionalistes, perquè aquests s'identifiquen amb EUPV i Compromís.

Ens cal una catarsi i redefinir la nostra essència.

—J. SOTO: Tenim un problema de credibilitat. La gent ens sent però no ens escolta, i hem d'arribar al punt d'inflexió en què els resultem útils. Hi ha una majoria social interessada en un socialisme democràtic valencianitzat. El PP, en un acte de transfiguració política, sorgeix com a defensor de les capes populars quan només defensa els interessos d'uns pocs. Per això ens cal un lideratge fort.

—J. MORENO: Vam veure-ho amb Felipe González, ho hem vist amb Zapatero i ho veurem quan tornem a governar ací: el nostre partit és un partit de govern que assumeix que et vota moltíssima més gent que no els teus militants... Deixem-nos estar de ximpleries! O connectem amb grans capes socials que avui voten el PP, o no governarem mai. Si ens assemblem al PP i això fa que la gent vote el PP, en cas que ens assemblem a Compromís, la gent s'estimaria més de votar-los a ells. Som una altra cosa: un partit de govern que elabora propostes i projectes de llei, i que creu en les institucions.

—F. SIGNES: Som l'única alternativa de govern.

—J. MORENO: L'única! I no sols Alarte ha pagat el preu social de la crisi: l'ha pagat Marta a Algemesí, l'hem pagat a les generals, la campanya de les quals va coordinar Ximo Puig...

—F. SIGNES: ...no heu dit, però, qui va coordinar la de les eleccions autonòmiques...

—J. MORENO: ...vull dir que hem de mantenir-nos units i fer un congrés constructiu, no de rotació de cadires. Si fem una oposició seriosa, la gent començarà a percebre que el PP els arruïna. Si no, certament, deixarem Mònica Oltra com a cap de l'oposició i oferirem l'enèsim espectacle de la història, una cosa letal per al partit i per a la societat. Sobretot perquè el creixement de Compromís no és a costa del PP, sinó a costa nostra.

—Potser pel tomb al centre que es comentava adés.

—J. MORENO: No hi ha cap tomb al centre. Fem la nostra política.

—F. SIGNES: Hem de parar atenció al sentiment identitari, a l'autoestima excloent del PP. Nosaltres en proposem una de solidària i inclusiva, però la ferida oberta pel PP costarà de cicatritzar. Qui no hi combregava, no era valencià.

Marta Trenzano:
“Fa l'efecte que Xavi Castillo fa més oposició al PP que no nosaltres!”

—J. MORENO: Si haguérem tingut els centenars de milions d'euros que aquesta gent ha robat, també hauríem fet veure a tothom que no ser socialista és motiu per a anar a l'infern. Per això era tan important la denúncia de la corrupció!

—J. SOTO: Si aspirem a generar un moviment de canvi, hem d'obrir-nos a sectors professionals moderats, però sense tombar cap a la dreta. En moments de dificultats, primer has de cohesionar la teua base electoral; si no, els teus fugen, despistats, i no n'amplies l'espai.

—Una de les discussions centrals del precongrés és si l'oposició d'Alarte s'ha centrat massa o no en la corrupció del PP. En qualsevol cas, el rèdit també se l'ha endut Compromís. Mònica Oltra, de nou.

—F. SIGNES: És possible que sí, però aquesta denúncia ja era abans d'Alarte. Jo no militaria al PSPV si veiérem passar la corrupció a les institucions governades pel PP i callàrem per tacticisme.

—M. TRENZANO: Hi estic d'acord. Per això no acatem la sentència del judici de Camps i hi recorrem en contra al Suprem i on calga. Però no podem centrar tota

Juan Soto:
“A Sevilla va quedar clar que Mata no callarà; uns altres, van callar”

l'oposició en la corrupció: ja n'hem vist els resultats. Ni podem llançar tantes floretes a Mònica Oltra: la política *samarretera* no és la que la societat espera de nosaltres. Les institucions valencianes mereixen un respecte que ella no els té, i a més, la seua actuació encara dóna més protagonisme al PP.

—J. SOTO: La denúncia de la corrupció era requisit necessari, però no suficient. Hem fet propostes que no han estat visibles, cosa que ens hauria de preocupar. Sobretot perquè patim un govern que no mereix cap respecte: ha fet miques els fonaments d'un model de convivència democràtica normalitzat. L'element mobilitzador del vot va més enllà de la defensa d'unes institucions netes: la gent exigeix credibilitat i que el partit que vota defense els seus interessos.

—J. MORENO: Jorge s'ha reunit amb centenars de col·lectius i la repercussió als mitjans ha estat nul·la. En canvi, una conversa d'una persona amb una altra dient-li “te quiero un huevo” ha omplert tot de portades... I recorde que els únics advocats de l'acusació popular en els casos *Gürtel* i *Emarsa* es paguen amb

PRATS I CAMPS

les quotes dels nostres militants, i els diputats que han signat les querelles corresponents són d'un únic partit: el nostre. Eliminant la corrupció hem eliminat la màquina de la propaganda. On són les enquestes i els megaactes que el PPCV feia cada quinze dies? Tot allò s'ha esvaït. És que ens van presentar Asunción a les primàries internes!

—F. SIGNES: No vam perdre les eleccions per la corrupció del PP.

—J. MORENO: És clar que no! Però si no acabem la corrupció, no les guanyarem. El desavantatge a les eleccions era tan gros que, si no, era impossible. Mireu què fan a les Corts: no ens contesten, no ens donen documentació, no accepten les compareixences que demanem a les comissions d'investigació... És una burla!

—Quina hauria de ser la relació del PSPV amb el PSOE?

—M. TRENZANO: Ens hem de fer valer al si del PSOE i fer valer el pes del País Valencià al conjunt de l'estat espanyol. L'una cosa porta l'altra. Som part d'un projecte federal i se'ns ha de reconèixer en la part justa.

—F. SIGNES: Fa temps que no som part activa del PSOE, sinó pures comparses. Som la tercera federació del PSOE i hi hem de participar molt més. Des del 1995, que ens fan servir segons els seus interessos. Això s'ha d'acabar. La direcció que isca d'aquest congrés no ha d'admetre un PSOE amb tics centralistes, com no ho ha acceptat el PSC.

—M. TRENZANO: Hem tingut dos secretaris d'organització federals, Ciprià Ciscar i Leire Pajín, i ni l'un ni l'altre no ha superat aquest handicap.

—J. SOTO: Dins el model federal del PSOE, hem de tenir-hi veu pròpia. Però hem de ser autocrítics, també: abans del

congrés de Sevilla, els vots contra la gestió de l'executiva federal guanyaven els que hi donaven suport. En canvi, a Sevilla, Manolo Mata fou l'únic que va gosar defensar el vot en contra, tot i les pressions brutals que va rebre de la direcció federal perquè no hi diguera la seua. En cas que siga secretari general del PSPV, ha quedat clar que Mata no callarà. Uns altres sí que van fer-ho.

—J. MORENO: Fins que Madrid no deixe de percebre'ns com una banda de tribus disposada a assassinar-se cada tres anys, no ens guanyarem el seu respecte. L'espectacle de Sevilla per a veure qui parlava i qui no ens afebleix d'allò més. Així i tot, darrerament ens hem imposat als manxecs al debat del Tajo-Segura, hem defensat el corredor mediterrani, la no-instal·lació del magatzem nuclear a Zarra, dient de tot al ministre [Miguel Sebastián]... Però cap portada de diari va publicar "Alarte, el valencianista".

—Els darrers tres anys i mig, el PSPV ha perdut un de cada cinc militants, i els delegats poden escollir un altre cop un secretari general que no és a les Corts. Què us preocupa més?

—M. TRENZANO: És clar que fer oposició a les Corts és important, però també ho és dedicar-hi 24 hores cada dia, ni que siga des de Blanqueries. La baixada de militants pot tenir a veure amb la pujada de les quotes, inexplicable en plena crisi i alhora que lloguem una seu provincial a València que no serveix de res. Proposem una quota simbòlica de 12 euros l'any per a joves, desocupats i jubilats.

—J. MORENO: La pèrdua de militants del PSPV és la meitat de la mitjana del PSOE. A diferència del PP, ací paguem, i també n'hi deu haver que han marxat per desercions... I la seu provincial n'ha subs-

tituït de comarcals. En tot cas, em sent molt orgullós de cada euro que devem: nosaltres no baixem al clavegueram per a aconseguir una economia estranyament sanejada. I espere que trobem una solució perquè el sindic portaveu continue essent el secretari general; si no, passarem a una situació de gran feblesa davant Fabra. Les coses ben fetes, el curt recorregut de la gestió de Jorge i la seua disponibilitat a l'autocrítica han de servir perquè els delegats li renoven la confiança. Això ens pot dur a la Generalitat.

—F. SIGNES: No és tan important que el sindic portaveu siga el secretari general. Àngel Luna i Jorge Alarte van ser-ho la passada legislatura, respectivament, i la cosa no va anar malament. Luna exercia la seua funció magníficament, i Jorge, el paper orgànic, l'ha fet molt bé. És preferible que ambdós càrrecs recaiguen en una sola persona, però hem viscut experiències més o menys positives en què no passava. Sobre la minva de militants, també hi té a veure la desaparició de l'estructura comarcal, una greu errada.

—Una errada de la direcció federal, que ara ha rectificat.

—F. SIGNES: Sí. Allò va aïllar molts que, de cop i volta, van deixar de veure's les cares i se'n van anar. Tot i la recuperació de les comarques, l'estructura provincial es mantindrà, però a la candidatura de Ximo volem un retorn a l'antic model.

—J. SOTO: Mireu Xabier Arzalluz, que presidia el PNB i no n'era el candidat. I és veritat que ens cal recuperar la dimensió orgànica de les comarques, el nostre àmbit de treball natural...

—J. MORENO: ...tots tenim clar que cal recuperar-les.

—J. SOTO: I fer de les agrupacions uns espais amables i enriquidors: no com a la ciutat de València, on s'han creat disset agrupacions que semblen deserts.

—Si el candidat que defenseu no es presentara, quin dels altres tres us agradaria que guanyara el congrés?

—M. TRENZANO: Per proximitat ideològica i afinitat personal, Manolo Mata.

—J. SOTO: No trobe diferències substancials entre la resta d'opcions.

—J. MORENO: Cada candidat es presenta perquè encarna una visió del partit. Jo defense la de Jorge [riu].

—F. SIGNES: I jo la de Ximo [riu].

Victor Maceda